

การเลื่อนชั้นและลดชั้นผู้ต้องขัง (Reduction)

1. ความสำคัญของการเลื่อนชั้น

ผู้ต้องขังแบ่งออกเป็นชั้น 6 ชั้นดังนี้

1. ชั้นเยี่ยม
2. ชั้นดีมาก
3. ชั้นดี
4. ชั้นกลาง
5. ชั้นเลว
6. ชั้นเลวมาก

“ชั้น” มีความสำคัญต่อนักโทษเด็ดขาดเป็นอย่างมาก ในระหว่างถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำ นักโทษเด็ดขาดจะต้องพยายามประพฤติปฏิบัติตนให้ดีขึ้น และไม่กระทำผิดวินัย ในทางกลับกันหากกระทำผิดวินัยจะถูกลงโทษ และถูกลดชั้น และถูกตัดประโยชน์ที่ตนพึงได้รับ

2. คุณสมบัติของผู้ต้องขังที่จะเลื่อนหรือลดชั้น

2.1 เข้าใหม่ จัดอยู่ในชั้นกลาง จะเลื่อนเป็นชั้นดี ต้องคดีเด็ดขาดมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือน หากเด็ดขาดมาแล้วน้อยกว่า 3 เดือน ต้องมีระยะเวลาต้องจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน

2.2 ชั้นดี จะเลื่อนชั้นเป็นชั้นดีมาก ต้องเป็นชั้นดีมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน

2.3 ชั้นดีมาก จะเลื่อนชั้นเป็นชั้นเยี่ยม ต้องเป็นชั้นดีมากมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน

2.4 ชั้นเลว จะเลื่อนชั้นเป็นชั้นกลาง ต้องเป็นชั้นเลวมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี 6 เดือน

2.5 ชั้นเลวมาก จะเลื่อนชั้นเป็นชั้นเลว ต้องเป็นชั้นเลวมาก มาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี 6 เดือน

(เพิ่มโทษกระทำผิดวินัย 6 เดือน)

3. การเลื่อนชั้น

กรมราชทัณฑ์กำหนดให้นักโทษเด็ดขาดเลื่อนชั้น ปีละ 2 งวด

งวดที่ 1 ในวันที่ 30 มิถุนายน ของทุกปี

งวดที่ 2 ในวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี

4. หลักเกณฑ์การลดวันต้องโทษจำคุก

4.1 คุณสมบัติของผู้ต้องขัง

ผู้ต้องขังที่จะได้รับการปล่อยตัวลดวันต้องโทษจำคุก ต้องมีคุณสมบัติต่อไปนี้

- เป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นดีขึ้นไปและต้องจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน

- สำหรับโทษจำคุกตลอดชีวิตต้องจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี และได้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอด

ชีวิต เป็นโทษจำคุกที่มีกำหนดเวลา จึงจะได้รับวันลดโทษสะสม โดยจะลดโทษให้ตามชั้นของนักโทษ คือ

1. ชั้นเยี่ยม ได้ลดวันต้องโทษจำคุกเดือนละ 5 วัน

2. ชั้นดีมาก ได้ลดวันต้องโทษจำคุกเดือนละ 4 วัน

3. ชั้นดี ได้ลดวันต้องโทษจำคุกเดือนละ 3 วัน

เรือนจำจะรวมวันลดต้องโทษสะสมของผู้ต้องขังทุกรายไว้ให้ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการ กรมราชทัณฑ์ พิจารณานุมัติให้ปล่อยตัว เมื่อมีวันลดโทษสะสมเท่ากับโทษที่เหลือ การพิจารณาจะทำทุกเดือนหากไม่ไปกระทำผิดวินัยเสียก่อน

4.2 หลักฐานที่จะต้องชี้

นักโทษเด็ดขาดที่จะได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษจำคุก จะต้องนำเอกสารมาประกอบการพิจารณาสืบเสาะข้อเท็จจริงก่อนปล่อยตัว ดังนี้

1. สำเนาทะเบียนบ้านที่มีชื่อนักโทษเด็ดขาดพักอาศัย
2. สำเนาทะเบียนบ้านของผู้อุปการะที่นักโทษเด็ดขาดประสงค์จะไปพักอาศัย
3. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของนักโทษเด็ดขาด หรือสำเนาเอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่ทางราชการออกให้
4. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้อุปการะหรือสำเนาเอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่ทางราชการออกให้

กรณีที่นักโทษเด็ดขาดรายใดไม่มีผู้อุปการะ และที่อยู่ที่ไม่แน่นอน เรือนจำจะดำเนินการประสานงานกับประชาสงเคราะห์จังหวัด องค์การการกุศลของภาครัฐและเอกชน วัด มูลนิธิต่างๆ ในท้องถิ่นให้ความช่วยเหลือในด้านที่พัก และการประกอบอาชีพ

5. การลดวันต้องโทษจำคุกเมื่อออกไปทำงานสาธารณะ

ผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวเมื่อออกไปทำงานสาธารณะ คือ นักโทษเด็ดขาดที่ได้รับอนุญาตให้ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำจะได้รับประโยชน์ลดวันต้องโทษจำคุกให้เท่ากับจำนวนวันที่ออกไปทำงาน คือ ออกไปทำงาน 1 วัน ก็จะได้รับวันลด 1 วัน เป็นต้น

6. คุณสมบัติของผู้ที่ได้รับการพิจารณาออกไปทำงานสาธารณะ

6.1 เป็นนักโทษเด็ดขาดที่เหลือโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี และไม่เป็นผู้ที่กระทำความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาทและผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในหรือภายนอกราชอาณาจักร ความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

6.2 จะต้องเหลือโทษจำคุกตามระยะเวลาในแต่ละชั้นของผู้ต้องขังดังนี้

- ชั้นเยี่ยม	จำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า	1 ใน 5
- ชั้นดีมาก	จำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า	1 ใน 4
- ชั้นดี	จำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า	1 ใน 3
- ชั้นกลาง	จำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า	1 ใน 2

การที่นักโทษเด็ดขาดคนใดจะได้ออกไปทำงานสาธารณะหรือไม่นั้น ต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการคัดเลือกของเรือนจำก่อน